

प्रसङ्गः

त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ७५ । २८ ।
“विवेश वज्रमालां वै प्रष्टारं प्राह हव्यभुक् ॥”)
प्रष्ठः, त्रि, (प्रतिष्ठते अग्रतो गच्छतीति । प्र +
स्था + “सुपि स्वः ।” १ । २ । ४ । इति कः । “प्रष्टो-
ऽग्रगामिनि ।” ८ । ३ । ८२ । इति यत्वम् ।)
अग्रगामी । इत्यमरः । २ । ८ । ७२ ॥ (यथा,
रघुः । १५ । १० ।
“आदिष्टवर्त्ता मुनिभिः स गच्छंस्तपतां वरः ।
विरराज रथप्रष्ठे बालखिलैरिवांशुमान् ॥”)
प्रष्टवाट्, [ह] पुं, प्रष्ठः अग्रगामी सन् वह-
तीति । प्रष्ठ + वह + “वहञ् ।” ३ । २ । ६४ ।
इति खिः ।) युगपार्श्वगः । इत्यमरः । २ । ८ ।
६३ ॥ शिखार्थं युगवाहपार्श्वयोजितः । इति
भरतः ॥ योजितं युगपार्श्वं दमनार्थं यं हालिका
भ्रामयन्ति सः । इति मधुः ॥ युवा गौर्दमनाय
योजितः । इत्यन्वे ॥
प्रष्टो, स्त्री, (प्रष्ठ + ङीप् ।) प्रष्ठभार्या । अग्र-
गामिपत्नी । इति जटाधरः ॥
प्रष्टोही, स्त्री, (प्रष्ठवाह + “वाहः ।” ४ । १ ।
६१ । इति ङीप् ।) बालगर्भिणी । प्रथमगर्भ-
वती गौः । प्रष्ठं प्रथमगर्भं वहति या सा ।
बाला सती गर्भिणी प्रथमगर्भेत्यर्थः । इति
भरतः ॥ (यथा, महाभारते । १३ । ८३ । ३३ ।
प्रष्टोहीनां पीवराणाञ्च तावद्
अग्रग गृह्यो घेनवः सुव्रताश्च ॥”)
प्रस, म प ङ प्रसवे । ततो । इति कविकल्पद्रुमः
(भा०-भात्-सक-सेट् । रेफयुक्ताधः । म,
प्रसयति । ष, प्रसा । ङ, प्रसते कौर्त्तिं विद्या ।
प्रसते विस्तारयति वेत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
प्रसक्ता, स्त्री, (प्र + सन्ज + क्त ।) नित्यम् ।
इति जटाधरः ॥ (यथा माधवकृतकृत्विनि-
श्चयस्य कासाधिकारे ।
“प्रसक्तवेगस्तु समीरणेन
भिन्नस्तरः कासति शुक्लमेव ॥”
“प्रसक्तवेगः सततकासवेगः ।” इति तट्टीकायां
विजयरचितः ।) तद्वति, त्रि ॥ (आसक्तः ।
यथा, गोतायाम् । १६ । १६ ।
“अनेकचित्तविभ्रान्ता मोहजालसमावृताः ।
प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेऽशुचौ ॥”)
प्रसक्तिः, स्त्री, (प्र + सन्ज + भावे क्तिन् ।) प्रसङ्गः
(यथा, किराते । ५ । ५० ।
“मा भुवन्नपथहरास्त्वेन्द्रियश्लाः
सन्तापे टिशतु शिवः शिवा प्रसक्तिम् ॥”)
अनुमितिः । आपत्तिः । इति सव्यभिचार-
शिरोमणिः ॥
प्रसङ्गः, पुं, (प्र + सन्ज + घञ् । सङ्गतिविशेषः ।
यथा,—
“स प्रसङ्ग उपोद्घातो हेतुतावसरस्तथा ।
निर्वाहकैककार्येव पोदा सङ्गतिरिच्छते ॥”
तस्य लघुत्वम् । स्मृत्युपेक्षानर्हत्वम् । तद-
र्थस्तु स्मृतिविषयतापन्नत्वे सति हेतुविषयता-
नापन्नत्वम् । इत्यनुमितिप्रत्ये गदाधरभट्टा-

प्रसत्वा

चार्यः ॥ ३ ॥ “प्रकरणान्तरेण समापनं प्रसङ्गः ।
यथा प्रकारान्तरितो योऽर्थासङ्गदुक्तः समा-
प्यते स प्रसङ्गः । यथा । महाभूतशरीरिसम-
वायः पुरुषस्तस्मिन् सोऽधिष्ठानमिति वेदोत्-
पत्ताविधाय भूतविद्यायां पुनरुक्तं यतोऽभि-
हितं पञ्चमहाभूतशरीरिसमवायः पुरुष इति
स खल्वेवं कर्म पुरुषविकल्पायामधिकृतः ॥”
इत्युत्तरतन्त्रे पञ्चषष्टितमोऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥
अन्योद्देशेन प्रवृत्तावन्यस्यापि सिद्धिः । यथा,—
“दृष्टा तु हरते पापं स्पृष्टा तु त्रिदिवं नयेत् ।
प्रसङ्गेनापि या गङ्गा मोचदा ह्यवगाहिता ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ ३ ॥
(यथा च देवीभागवते । ३ । ८ । ४२ ।
“असृष्टमपि तन्नाम प्रसङ्गेनापि भाषितम् ।
ददाति वाञ्छितानर्थान् दुर्हभानपि सर्वथा ॥”)
प्रसक्तिः । यथा,—
“आनीता भवता यदा पतिरता साध्वी धरि-
नीसुता
स्फुजं द्राक्षसमायया न च कथं रामाङ्गमङ्गी-
कृतम् ।
कर्तुं चेत्तसि पुण्डरीकनयनं दूर्वादलश्यामलं
तुच्छं ब्रह्मपदं भवेत् परबधूसङ्गप्रसङ्गः कुतः ॥”
इति नाटकम् ॥ ३ ॥
प्रस्तावः । यथा,—
तत्रैव गङ्गा यमुना च तत्र
गोदावरी तत्र सरस्वती च ।
सर्वाणि तीर्थानि वसन्ति तत्र
यत्राण्युतोदारकथाप्रसङ्गः ॥”
इति पौराणिकाः ॥ ३ ॥
मैथुनम् । यथा ! प्रसङ्गनित्यद्वृतपृष्ठयानादिति
हृत्विनिश्चयवचनटीकायां विजयरचितः ॥
(यथा च देवीभागवते । १ । १२ । २० ।
“ऋषयोऽपि तयोर्धौ प्रसङ्गं रममाणयोः ।
परिहृत्य ययुस्तुल्यं नरनारायणायम् ॥”)
प्रसङ्गप्रतिषेधः, पुं, (प्रसङ्गं प्रवृत्तिं सम्पाद्य प्रति-
षेधो निषेधः ।) निषेधविशेषः । तल्लक्षणं यथा,
“अप्रधानं विधेयं प्रतिषेधे प्रधानता ।
प्रसङ्गप्रतिषेधोऽसौ क्रियया सह यत्र नञ् ॥”
अस्योदाहरणम् । भोजराजः ।
“पीवे चैत्रे क्षणपक्षे नवान्नं नाचरेद्बुधः ।
भवेज्जन्मान्तरे रोगो पितृणां नोपतिष्ठते ॥”
अत्र रोगीतिनिन्दाश्रवणात् प्रसङ्गता । नोप-
तिष्ठते इति श्रवणात् पर्युदासता । इति मल-
मासतत्त्वम् ॥
प्रसक्तिः, स्त्री, (प्र + सद् + क्तिन् ।) प्रसन्नता ।
नैर्मल्यम् । इति जटाधरः ॥
प्रसत्वरौ, स्त्री, (प्रसत्वन् + “वनो रच ।” ४ ।
१ । ७ । इति ङीदौ ।) प्रतिपत्तिः । इति
संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥
प्रसत्वा, [न] पुं, (प्रसीदतीति । प्र + सद् +
क्तनिप् ।) धर्मः । प्रजापतिः । इति संक्षिप्त-
सारोणादिवृत्तिः ॥

प्रसरः

प्रसन्नः, चि, (प्रसीदतीति । प्र + सद् + गत्यर्थेति
क्तः ।) निर्मलः । तत्पर्यायः । अच्छः । २ ।
इत्यमरः । १ । १० । १४ ॥ (यथा, महाभारते ।
४ । २७ । २४ ।
“रसाः स्पर्शाश्च गन्धाश्च शब्दाश्चापि गुणा-
न्विताः ।
दृष्ट्यानि च प्रसन्नानि यत्र राजा युधिष्ठिरः ॥”)
सन्तुष्टः । इति मेदिनी ने, ८६ ॥ (यथा,
रघुः । ५ । १० ।
अपि प्रसन्नेन महर्षिणा त्वं
सम्यग्विनीयानुमतो गृह्याय ॥”)
प्रसन्नता, स्त्री, (प्रसन्न + तल् ।) प्रसन्नस्य भावः ।
तत्पर्यायः । प्रसादः । २ । इत्यमरः । १ । ३ । १६ ॥
(यथा, वृत्तयोगप्रदीपिकायाम् । २ । ७८ ।
“वपुः कृशत्वं वटने प्रसन्नता
नादस्फुटत्वं नयने सुनिर्मलं ॥”
प्रसन्ना, स्त्री, (प्रसन्न + टाप् ।) सुरा । इत्यमरः ।
२ । १० । ४० ॥ भव्यविशेषः । तस्य गुणाः ।
“प्रसन्ना गुणवताः शोविबन्धाना इनाशिनी ।
शूलप्रवाहिकाटोपकफवाताशंसं हिता ॥”
इति राजवल्लभः ॥
प्रसादविशिष्टा । यथा, मार्कण्डेये । ८१ । ४३ ।
“सैषा प्रसन्ना वरदा नृणां भवति मुक्तये ॥”
प्रसन्नरा, स्त्री, (प्रसन्ना निर्मला इरा जलमिव ।
मदिरा । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । १० । ४० ॥)
प्रसभः, पुं, (प्रगता सभा सभाधिकारो यस्मात् ।
बलात्कारः । इत्यमरः । २ । ८ । १०८ ॥
(यथा, श्रीकण्ठचरिते । ५ । ४२ ।
“यस्मिन् विनिर्मितवति प्रसभं प्रकीर्षा-
दत्युग्रनिग्रहणवानुभवोपदेशम् ॥”)
प्रसरः, पुं, (प्र + सृ + भावाद्दी यथायथं अण् ।)
तन्तुप्रणविटपादेर्विस्फर्णम् । प्रकर्षेण निकटे
सरणं स्पर्णम् । तत्पर्यायः । विस्पर्णः । २ । इत्य-
मरभरतौ । ३ । २ । २३ ॥ (यथा, रघुः । १६ । ६२० ।
“तिरस्क्रियन्ते क्षमितिस्तुजालै-
र्विच्छिन्नधूमप्रसरा गवाक्षाः ॥”
प्रणयः । वेगः । इति मेदिनी । रे, १८२ ॥
(यथा, कलाविलासे । १ । २१ ।
“इति विनयनम्राशिरसा तेन वचो युक्तमुक्त-
मवधार्य ।
तमुवाच मूलदेवः प्रीतिप्रसरैः प्रसारितो-
हंघः ॥”)
समूहः । इति शब्दरत्नावली ॥ यथा, आर्या-
सप्तसत्याम् । ५८८ ।
“स्तननूतननखलेषालस्त्री तव धर्मबिन्दु-
सन्दोहः ।
आभाति पटसूत्रे प्रविशन्निव मौक्तिकप्रसरः ॥”
प्रकटसञ्चरणम् । यथा,—
अत ऊर्ध्वं प्रसरं वक्ष्यामः । तेषामेभिरातु-
विशेषैः प्रकुपितानां पर्युषितकिण्वोदकपिष्ट-
समवाय इवोद्विक्तानां प्रसरो भवति तेषां वायु-
र्गतिमन्वात् प्रसरणहेतुः सत्यप्यचेतन्ये सह